

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/5/2020
Identifikačné číslo spisu:	7217219142
Dátum vydania rozhodnutia:	28.09.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Ján Gandžala
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:7217219142.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní o dedičstve po poručiťovi Y. naposledy trvalým pobytom v V.X, zomrelému XX. júna XXXX., ktorého účastníkmi sú 1/ H., právne zastúpená Advokátskou kanceláriou BRÖSTL & ČENTÍK s.r.o., so sídlom v Košiciach, Rázusova 1, IČO: 50 560 611, 2/ K., trvalým pobytom v T., zastúpená MUDr. Jánom Nemcom, trvalým pobytom v Košiciach - Sídliisko KVP, Starozagorská 1391/29 a 3/ Y., trvalým pobytom v V., vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 24D/391/2017, o dovolaní H. rod. U. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 30. apríla 2019 sp. zn. 3CoD/3/2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 30. apríla 2019 sp. zn. 3CoD/3/2018 z r u š u j e a vec tomuto súdu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Okresný súd Košice II prostredníctvom povereného notára (ďalej len „súd prvej inštancie“ event. „prvoinštančný súd“) uznesením z 27. novembra 2017 č.k. 24D/391/2017 - 42 schválil dohodu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov uzavretú medzi pozostalou manželkou a dedičmi (výrok I. 1.), podľa ktorej majetok patriaci do bezpodielového spoluvlastníctva manželov tvoria:

- nehnuteľností vedené na N. - A. na šiestom poschodí, vchod č.X/A v bytovom dome súp. č. XXX, ul. Humenská X/A, podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, príslušenstva domu súp. č. XXX na parc. č. XXX a parc. č. XXX, ul. Q. X, X a spoluvlastnícky podiel k pozemkom parcelám registra "C" parc.č. XXX - zastavané plochy a nádvorá o výmere XXX mX, parc. č. XXX - zastavané plochy a nádvorá o výmere XXX m X - v podiele XXXX/X XXXXX - in, v pripadajúcej výmere XX,X m X, pod B XX v celosti (ďalej len „byt s príslušenstvom“, vo všeobecnej hodnote vo výške 80 000 Eur;

- v Poštovej banke, a. s., so sídlom v Bratislave, ku dňu smrti poručiťa vedené (dva presne špecifikované) osobné účty so zostatkom vo výške 0,49 Eur a so zostatkom vo výške 1.494,49 Eur;

- v UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, so sídlom v Bratislave vedený (presne špecifikovaný) účet - vkladná knižka bez výpovednej lehoty, so zostatkom ku dňu smrti poručiťa vo výške 0,44 Eur;

Ďalej súd prvej inštancie vo výroku uznesenia (výrok I. 2.) uviedol, že z majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov do dedičstva po poručiťovi patrí:

· podiel 1/2 - iny k (presne špecifikovanému) bytu s príslušenstvom v pripadajúcej výmere 5,2 m², vo všeobecnej hodnote vo výške 40 000 Eur;

· v Poštovej banke, a. s., so sídlom v Bratislave, ku dňu smrti poručiťľa vedené (dva presne špecifikované) osobné účty so zostatkom vo výške 0,49 Eur - v 1/2-ine 0,245 Eur

a so zostatkom vo výške 1.494,49 Eur - v 1/2-ine 747,245 Eur;

· v UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, so sídlom v Bratislave vedený (presne špecifikovaný) účet - vkladná knižka bez výpovednej lehoty, so zostatkom ku dňu smrti poručiťľa vo výške 0,44 Eur -

v 1/2-ine 0,22 Eur;

Zároveň súd prvej inštancie vo výroku uznesenia (výrok I. 3.) uviedol, že z majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov pozostalej manželke poručiťľa H. patrí:

· podiel 1/2 - iny k (presne špecifikovanému) bytu s príslušenstvom v pripadajúcej výmere X,X m X, vo všeobecnej hodnote vo výške 40 000 Eur;

· v Poštovej banke, a. s., so sídlom v Bratislave, ku dňu smrti poručiťľa vedené (dva presne špecifikované) osobné účty so zostatkom vo výške 0,49 Eur - v 1/2-ine 0,245 Eur

a so zostatkom vo výške 1.494,49 Eur - v 1/2-ine 747,245 Eur

· v UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, so sídlom v Bratislave vedený (presne špecifikovaný) účet - vkladná knižka bez výpovednej lehoty, so zostatkom ku dňu smrti poručiťľa vo výške 0,44 Eur -

v 1/2-ine 0,22 Eur;

Následne súd prvej inštancie určil (presne špecifikovanú) všeobecnú cenu majetku poručiťľa (výrok II. 1.) vo výške 46 747,71 Eur, výšku dlhu poručiťľa vzniknutého v súvislosti s nákladmi spojenými s pohrebom poručiťľa vynaloženými manželkou poručiťľa (výrok II. 2.) v sume 1 050,00 Eur, a čistú hodnotu dedičstva (výrok II. 3.) vo výške 45 697,71 Eur.

Súd prvej inštancie schválil dohodu dedičov o vyporiadaní dedičstva (výrok III.), podľa ktorej:

· podiel 1/2 - iny k (presne špecifikovanému) bytu s príslušenstvom v pripadajúcej výmere 5,2 m², vo všeobecnej hodnote vo výške 40 000 Eur,

· nehnuteľnosť vedená na LV č. XXXX, k. ú. L. obec V. parcela registra "C" evidovaná na katastrálnej mape parc. č. XXXXXXXX - záhrada o výmere XXX m X, v pripadajúcej výmere 197,5 m², v 1/2-ine k celku, vo všeobecnej hodnote vo výške 6 000 Eur,

nadobúdajú - H. rovnodielne, t. j. každý v 1/3-ine v pomere k dedičstvu;

· v Poštovej banke, a. s., so sídlom v Bratislave, ku dňu smrti poručiťľa vedené (dva presne špecifikované) osobné účty so zostatkom vo výške 0,49 Eur - v 1/2-ine 0,245 Eur

a so zostatkom vo výške 1.494,49 Eur - v 1/2-ine 747,245 Eur

· v UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, so sídlom v Bratislave vedený (presne špecifikovaný) účet - vkladná knižka bez výpovednej lehoty, so zostatkom ku dňu smrti poručiťľa vo výške 0,44 Eur -

v 1/2-ine 0,22 Eur,

nadobúda H. v celosti v pomere k dedičstvu, bez povinnosti zaplatiť náhradu za dedičský podiel ustupujúcim dedičom K. Notárovi JUDr. Márii Vasilovej, so sídlom notárskeho úradu v Košiciach určil odmenu vo výške 369 Eur a náhradu hotových výdavkov vo výške 25,08 Eur, teda spolu v sume 472,90 Eur s DPH, ktorú sumu sú povinní zaplatiť dedičia, a to H. v sume 162,68 Eur, K. v sume 155,11 Eur a Y. v sume 155, 11 Eur, v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia v hotovosti do pokladne notára alebo bezhotovostným prevodom na účet notára (výrok IV.).

1. 2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že v súlade s ustanovením § 161 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej aj „CMP“ event. „Civilný mimosporový poriadok“) poveril notára JUDr. Máriu Vasilovú, aby ako súdny komisár konala a rozhodovala vo veci prejednávania dedičstva po poručiťľovi Y, ktorý podľa potvrdenia o lustrácii v Notárskom centrálnom registri závetov a údajov dedičov nezanechal žiadny závet ani listinu o vydedení. Dedičmi zo zákona v I. dedičskej skupine v zmysle § 473 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, sú H., manželka poručiťľa, v zákonnom podiele 1/3-iny, K., dcéra poručiťľa, v zákonnom podiele X/X-iny a Y. syn poručiťľa, v zákonnom podiele 1/3-iny.

1. 3. Následne súd prvej inštancie konštatoval, že zákonní dedičia boli podľa § 189 CMP a podľa § 463 - § 467, § 469 a § 484 Občianskeho zákonníka upovedomení o svojom dedičskom práve, o možnosti dedičstvo odmietnuť a o náležitostiach a účinkoch odmietnutia dedičstva, o dedičskej nespôsobilosti a o započítaní na dedičský podiel. Účastníci dedičského konania H. v zastúpení Y.c dňa XX. novembra XXXX vyhlásili do zápisnice o pojednávaní, že dedičstvo po poručiťľovi neodmietajú, sú spôsobilí dedič

a započítanie na dedičský podiel neprichádza do úvahy.

1. 4. V súlade s § 195 ods. 1 a 2 a § 195 ods. 4 CMP súd prvej inštancie zistil majetok a dlhy, patriace do bezpodielového spoluvlastníctva manželov poručiteľa a pozostalej manželky a schválil dohodu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, uzatvorenú ústne do zápisnice o pojednávaní 27. novembra 2017 medzi pozostalou manželkou poručiteľa a deťmi poručiteľa ako dedičmi, s vymedzením rozsahu majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov a jeho dlhov s uvedením hodnoty majetku a vymedzením, čo z tohto majetku patrí do dedičstva a čo patrí pozostalej manželke; podľa § 197 CMP zistil majetok a dlhy poručiteľa a vykonal ich súpis. Na základe schválenej dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov a na základe vykonaného súpisu majetku a dlhov poručiteľky určil všeobecnú hodnotu majetku patriaceho do dedičstva, výšku dlhov a čistú hodnotu dedičstva ku dňu smrti poručiteľky. Podľa § 203 ods. 1 písm. c/ CMP schválil dohodu dedičov o vyporiadaní dedičstva, uzatvorenú ústne do zápisnice o pojednávaní 27. novembra 2017.

2. 1. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) na základe odvolania dedičky H. (ďalej aj „odvolateľka“) uznesením z 30. apríla 2019 sp. zn. 3CoD/3/2018 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. 2. 2. Odvolací súd svoje rozhodnutie právne odôvodnil poukazom na ustanovenia § 69, § 195 ods. 1, 2, 4 CMP a vecne tým, že odvolateľka v odvolaní poukázala na skutočnosti, ktoré netvrdila v prvoinštančnom konaní, naopak uzavrela dohodu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov a následne aj dohodu o vyporiadaní dedičstva. Vzhľadom na túto skutočnosť odvolací súd v súlade s ustanovením § 387 ods. 1 CSP napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil a v súlade s ustanovením § 57 CMP o trovách odvolacieho konania nerozhodoval.

3. 1. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala dedička H. (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, v ktorom žiadala, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. 2. Prípustnosť dovolania odôvodnila poukazom na ustanovenie § 420 písm. f/ a § 421 ods. 1 písm. b/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“ event. Civilný sporový poriadok).

3. 3. V odôvodnení dovolania v súvislosti s uplatnením prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP namietala nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu. Poukazujúc na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 2/2016 uviedla, že na predmetnú vec je možné uplatniť druhú vetu špecifikovaného stanoviska, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety, a to in concreto: „výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku (aktuálne § 420 písm. f/ CSP)“, nakoľko „rozhodnutie odvolacieho súdu neobsahuje odôvodnenie vo vzťahu k zásadným otázkam, ktoré boli rozhodujúce pre rozhodnutie o zamietnutí odvolania“ (poznámka dovolacieho súdu - myslené pravdepodobne „rozhodujúce pre potvrdenie odvolaním napadnutého rozhodnutia“). Odvolací súd svoju argumentáciu zhrnul do jedinej vety bez toho, aby uviedol jednotlivé právne a skutkové dôvody, o ktoré oprel svoje závery a bez toho, aby sa bližšie vysporiadal s dôvodmi tvrdenými v odvolaní. Uznesenie odvolacieho súdu je v zmysle argumentácie dovolateľky „je úplne všeobecné a absentuje v ňom akékoľvek zdôvodnenie právneho názoru odvolacieho súdu o tom, prečo by uzavretie dohody o vysporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov a dohody o vysporiadaní dedičstva resp. neuvádzanie určitých dôvodov v pôvodnom konaní o dedičstve bránilo neskoršiemu uplatneniu nesprávnosti ustálenia skutkového stavu.“ Konštatovala, že v prípade konania o dedičstve ide o mimosporové konanie, na ktoré sa nevzťahujú pravidlá civilného sporu, najmä koncentrácia pri uplatnení prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany, pričom pre predmetné konanie je charakteristické zisťovanie skutočného stavu a neuplatnenie princípu formálnej pravdy. Podľa jej názoru bolo povinnosťou odvolacieho súdu napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť, pretože v prvoinštančnom konaní bolo nesprávne vyporiadané bezpodielové spoluvlastníctvo manželov a v konečnom dôsledku nebol správne ustálený rozsah majetku patriaci do dedičstva. Ďalej uviedla, že aj v prípade vecnej správnosti uznesenia, mala právo na podrobnú a presvedčivú argumentáciu, nie len na všeobecné konštatovanie, v ktorom absentuje akákoľvek relevantná právna argumentácia.

3. 4. Dovolateľka tiež mala za to, že dovolanie je prípustné aj v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, pretože v praxi dovolacieho súdu nebola riešená otázka, „či uzavretie dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, resp. dohody medzi dedičmi vylučuje neskoršie uplatnenie

námietok proti zisteniu skutkového stavu resp. otázka, či je účastník dedičského konania povinný tvrdiť určité skutočnosti do určitej fázy konania a neskôr (v odvolacom konaní) sa ich v prípade, že tak neurobil, už nemôže dovolávať.“

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ event. „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok - ďalej len „CSP“) po zistení, že dovolanie podala v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania a bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie dovolateľky je prípustné a dôvodné, a preto uznesenie odvolacieho súdu zrušil (§ 449 ods. 1 CSP) a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

5. Dovolanie je v danom prípade podané v konaní, ktoré je upravené v Civilnom mimosporovom poriadku. Vzájomný vzťah medzi Civilným mimosporovým poriadkom a Civilným sporovým poriadkom je vymedzený v § 2 ods. 1 CMP, v zmysle ktorého sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak.

6. Z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP vyplýva, že dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1 CSP).

7. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f/ CSP, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia, a to v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

8. K tomuto dôvodu prípustnosti dovolania treba uviesť, že ustálená judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva (ESLP) uvádza, že súdy musia v rozsudkoch jasne a zrozumiteľne uviesť dôvody, na ktorých založili svoje rozhodnutia, že súdy sa musia zaoberať najdôležitejšími argumentami vznesenými stranami sporu a uviesť dôvody pre prijatie alebo odmietnutie týchto argumentov, a že nedodržanie týchto požiadaviek je nezlučiteľné s ideou práva na spravodlivý proces (pozri napr. Garcia Ruiz v. Španielsko, Vetrenko v. Moldavsko, Kraska v. Švajčiarsko).

9. Rovnako podľa ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (IV. ÚS 14/07). Povinnosťou všeobecného súdu

je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia (napr. III. ÚS 107/07). V prípade, keď právne závery súdu z vykonaných skutkových zistení v žiadnej možnej interpretácii odôvodnenia súdneho rozhodnutia nevyplývajú, treba takéto rozhodnutie považovať za rozporné s čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd (I. ÚS 243/07). Súd by mal byť preto vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení koherentný, t.j. jeho rozhodnutie musí byť konzistentné a jeho argumenty musia podporiť príslušný záver. Súčasne musí dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda inými slovami na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé (I. ÚS 243/07, I. ÚS 155/07, I. ÚS 402/08).

10. Aj najvyšší súd už v minulosti vo viacerých svojich rozhodnutiach, práve pod vplyvom judikatúry ESLP a ústavného súdu, zaujal stanovisko, že medzi práva strany civilného procesu na zabezpečenie spravodlivej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov patrí nepochybne aj právo na spravodlivý proces a že za porušenie tohto práva treba považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Povinnosť súdu rozhodnutie náležite odôvodniť je totiž odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa zaoberá so všetkými právne relevantnými dôvodmi a špecifickými námietkami strany sporu. Porušením uvedeného práva strany sporu na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo, aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Ak nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, tak táto vada logicky zakladá i prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP.

11. Aj v konaní na odvolacom súde treba dôsledne trvať na požiadavke úplnosti, výstižnosti a presvedčivosti odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu.

12. Z ustanovenia § 387 ods. 3 CSP vyplýva, že odvolací súd sa v odôvodnení rozhodnutia musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

13. Podľa § 393 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uvedie stručný obsah napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní, prípadne ďalších subjektov, ktoré dôkazy v odvolacom konaní vykonal a ako ich vyhodnotil, zistený skutkový stav a právne posúdenie veci, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax; ustanovenia § 387 ods. 2 a 3 tým nie sú dotknuté. Odôvodnenie rozhodnutia senátu obsahuje aj pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté.

14. Z uvedeného vyplýva, že v odôvodnení svojho rozhodnutia sa teda odvolací súd musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Právne závery odvolacieho súdu môžu byť dostatočne preskúmateľné len vtedy, ak odvolací súd po skutkovom vymedzení predmetu konania podá zrozumiteľný a jasný výklad, z ktorých ustanovení zákona alebo iného právneho predpisu vychádzal, ako ich interpretoval a prečo pod tieto ustanovenia podriadil, prípadne nepodriadil zistený skutkový stav.

15. Ustanovenie § 387 ods. 2 CSP síce umožňuje odvolaciemu súde, aby sa v potvrdzujúcom rozhodnutí, ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením odvolaním napadnutého rozhodnutia, obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody. Aj v takom prípade je však v zmysle § 387

ods. 3 veta druhá CSP povinný vysporiadať sa s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní. Podobne judikatúra ESLP, ktorá síce nevyžaduje, aby na každý argument strany bola v odôvodnení rozhodnutia súdu daná odpoveď, trvá na tom, že ak ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď súdu práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

16. V danom prípade dovolateľka odôvodnila odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie tým, že súdom prvej inštancie neboli správne zistené predpoklady pre vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, resp. vyporiadanie nebolo uskutočnené podľa zásad predpokladaných v ustanovení § 150 Občianskeho zákonníka, konkrétne namietala, že do predmetného bytu, ktorého 1 polovica patrí do dedičstva po poručiťovi investovala „z vlastných prostriedkov viac ako polovicu hodnoty bytu“.

17. Odvolací súd sa s uvedenou argumentáciou v odôvodnení rozhodnutia vôbec nevysporiadal a odôvodnenie rozhodnutia obmedzil iba na stručné skonštatovanie skutkového stavu (bod 17 odôvodnenia) a následne uviedol: „Dovolateľka v odvolaní poukazuje na skutočnosti, ktoré netvrdila v prvoinštančnom konaní, naopak uzavrela dohodu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov a následne aj dohodu o vyporiadaní dedičstva.“ (bod 18 odôvodnenia). Pokiaľ dovolateľka namietala, že uznesenie odvolacieho súdu je úplne všeobecné a absentuje v ňom akékoľvek zdôvodnenie právneho názoru odvolacieho súdu o tom, prečo by uzavretie dohody o vysporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov a dohody o vysporiadaní dedičstva resp. neuvádzanie určitých dôvodov v predchádzajúcom priebehu dedičského konania bránilo neskoršiemu uplatneniu nesprávnosti ustálenia skutkového stavu, tak v tejto súvislosti dovolací súd konštatuje, že odvolací súd na (v odvolaní) uvedené skutkové tvrdenia a právne argumenty nedal žiadnu špecifickú odpoveď, teda sa s nimi nevysporiadal konkrétnym, jasným, a právne korektným a zrozumiteľným spôsobom.

18. Na základe vyššie uvedeného dospel dovolací súd k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné a arbitrárne, čím došlo k porušeniu práva dovolateľky na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP.

19. Vzhľadom k zisteniu, že v konaní došlo k procesným vadám podľa § 420 písm. f/ CSP, pričom táto skutočnosť je okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne, dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil (§ 449 ods. 1 CSP) bez riešenia prípustnosti a dôvodnosti vyhodnoteného dovolacieho dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm.b/ a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

20. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

21. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.